

2. Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că

- într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală, în care un consumator, care este parte la un contract de împrumut imobiliar pe termen lung și care are obligația de a informa cocontractantul cu privire la orice schimbare de adresă, renunță la domiciliul său înainte de a se introduce împotriva sa o acțiune privind încălcarea obligațiilor contractuale, instanțele statului membru pe teritoriul căruia se află ultimul domiciliu cunoscut al consumatorului sunt competente, în temeiul articolului 16 alineatul (2) din regulamentul respectiv, să soluționeze această acțiune în cazul în care nu reușesc să stabilească, potrivit articolului 59 din același regulament, domiciliul actual al pârâtului și nici nu dispun de indicii doveditoare care să le permită să concluzioneze că acesta domiciliază efectiv în afara teritoriului Uniunii Europene;
- acest regulament nu se opune aplicării unei dispoziții de drept procedural intern al unui stat membru care, ca urmare a preocupării de a evita o situație de denegare de dreptate, permite declanșarea de acțiuni în justiție împotriva unei persoane cu domiciliul necunoscut, în cazul în care instanța sesizată cu litigiul s-a asigurat, înainte de a se pronunța, că toate demersurile impuse de principiile diligenței și buneii credințe au fost întreprinse pentru a-l găsi pe pârât.

(¹) JO C 246, 11.9.2010

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 noiembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — Norma-A SIA, Dekom SIA/Latgales plānošanas reģions, succesor în drepturi al Ludzas novada dome

(Cauza C-348/10) (¹)

[Achiziții publice — Directiva 2004/17/CE — Articolul 1 alineatul (3) litera (b) — Directiva 92/13/CEE — Articolul 2d alineatul (1) litera (b) — Noțiunea „concesionare de servicii” — Prestare de servicii de transport public cu autobuzul — Drept de a exploata serviciul și plata, în beneficiul prestatorului de servicii, a unei compensații a pierderilor — Riscul aferent exploatării acestor servicii limitat potrivit legislației naționale și contractului — Căi de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice — Aplicabilitate directă a articolului 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE în cazul contractelor încheiate înainte de expirarea termenului pentru transpunerea Directivei 2007/66/CE]

(2012/C 25/20)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Norma-A SIA, Dekom SIA

Pârât: Latgales plānošanas reģions, succesor în drepturi al Ludzas novada dome

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3) și a articolului 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 43), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31) — Noțiunea de concesiune de servicii — Contract care prevede prestarea de servicii de transport public cu autobuzul având drept contraprestație un drept de a exploata serviciul și plata de către autoritatea contractantă, în beneficiul prestatorului de servicii, a unei compensații a pierderilor legate de această exploatare, riscul aferent exploatării acestor servicii fiind limitat potrivit legislației naționale și contractului menționat — Căi de atac în materia atribuirii contractelor — Acțiune în anularea contractului de concesiune — Aplicabilitatea directă în Letonia a articolului 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE contractelor de achiziții publice încheiate înainte de expirarea termenului pentru transpunerea Directivei 2007/66/CE

Dispozitivul

1. Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale trebuie interpretată în sensul că reprezintă un „contract de servicii” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (d) din această directivă un contract prin care un contractant, în temeiul normelor de drept public și al clauzelor contractuale care guvernează prestarea acestor servicii, nu își asumă o parte semnificativă a riscului la care este expusă autoritatea contractantă. Este de competența instanței naționale să aprecieze dacă operațiunea în discuție în acțiunea principală trebuie calificată drept concesiune de servicii sau drept contract de achiziții publice de servicii, ținând cont de toate trăsăturile operațiunii respective.
2. Articolul 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată

prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, nu este aplicabil contractelor de achiziții publice încheiate înainte de expirarea termenului prevăzut pentru transpunerea Directivei 2007/66.

(¹) JO C 246, 11.9.2010

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 noiembrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-379/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Principiul general al răspunderii statelor membre pentru încălcarea dreptului Uniunii de către una dintre instanțele lor care judecă în ultimă instanță — Excluderea oricărei răspunderi a statului pentru interpretarea normelor de drept sau pentru aprecierea elementelor de fapt și a probelor efectuată de o instanță care judecă în ultimă instanță — Limitare, de către legiuitorul național, a răspunderii statului la cazurile de dol sau de culpă gravă comise de o asemenea instanță)

(2012/C 25/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro și M. Nolin, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent și G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea principiului general al răspunderii statelor membre pentru încălcarea dreptului Uniunii de către una dintre instanțele lor care judecă în ultimă instanță — Răspundere limitată doar la cazurile de dol sau culpă gravă.

Dispozitivul

1. Republica Italiană,

— prin faptul că exclude orice răspundere a statului italian pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcarea dreptului Uniunii comisă de o instanță națională care judecă în ultimă instanță atunci când această încălcare rezultă dintr-o interpretare a normelor de drept sau dintr-o apreciere a faptelor și a probelor efectuată de acea instanță și

— prin faptul că limitează această răspundere doar la cazurile de dol sau de culpă gravă,

în conformitate cu articolul 2 alineatele 1 și 2 din Legea nr. 117 privind repararea prejudiciilor cauzate în exercițiul funcțiilor jurisdicționale și răspunderea civilă a magistraților [legge n. 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell' esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati] din 13 aprilie 1988, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul principiului general al răspunderii statelor membre pentru încălcarea dreptului Uniunii de către una dintre instanțele lor care judecă în ultimă instanță.

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2011 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Bruchsal — Germania) — Procedură penală împotriva lui QB (*)

(Cauza C-405/10) (¹)

[Protecția mediului — Regulamentele (CE) nr. 1013/2006 și nr. 1418/2007 — Controlul transferurilor de deșeuri — Interdicție de a exporta catalizatori uzați în Liban]

(2012/C 25/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bruchsal

Partea din acțiunea principală

QB (*)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Amtsgericht Bruchsal — Interpretarea articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172), precum și a Regulamentului (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică (JO L 316, p. 6) — Interdicție de a exporta către Liban deșeuri care intră sub incidența codului B1120 (catalizatori)

Dispozitivul

Dispozițiile coroborate ale articolului 36 alineatul (1) litera (f) și ale articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri și ale Regulamentului (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006 în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică, astfel

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.